

سر قفلی

و

حق حسب و پیشه یا تجارت
در رویه دادگاهها

تألیف: سمانه ابوالحسن

سرشناسه	: ابوالحسنی، سمانه، ۱۳۶۲ -
عنوان قراردادی	: ایران، قوانین و احکام Iran Laws, etc
عنوان و نام پدیدآور	: سرقفلی و حق کسب و پیشہ یا تجارت در رویه دادگاهها/ تالیف سمانه ابوالحسنی.
مشخصات نشر	: تهران : آلاقلم .۱۴۰۳
مشخصات ظاهری	: [۳۲۴] ص. ۵/۱۴ × ۵/۲۱ × ۵/۲ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۵۶۶۰-۳۴-۲
وضعیت فهرست نویسی: فیبا	
یادداشت	: کتابنامه: ص. [۳۲۴ - ۳۲۳]
موضوع	: سرقفلی -- قوانین و مقررات -- ایران
Goodwill (Commerce) -- Law and legislation -- Iran	مالک و مستاجر -- ایران
Rent charges -- Law and legislation -- Iran	Landlord and tenant -- Iran
	اجاره‌بها -- قوانین و مقررات -- ایران
	Jurisprudence -- Iran
	قضایی -- ایران
	Judgment -- Iran
رده بندی کنگره	: KM ۱۹۱
رده بندی دیوبی	: ۱۵-۷/۲۴۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۷۸۳۸۰
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا	

نام کتاب : سرقفلی و حق کسب و پیشہ یا تجارت در رویه دادگاهها
 تألیف : سمانه ابوالحسنی
 نوبت چاپ : اول، ۱۴۰۳
 تیراز : ۱۰۰۰ :
 شابک : ۹۷۸ - ۶۲۲ - ۵۶۶۰ - ۳۴ - ۲

قیمت: ۳۴۰,۰۰۰ تومان

نشر آلاقلم
 ۰۹۱۹۹۵۷۵۰۳۷ - ۰۹۱۹۹۵۷۵۰۳۷ - ۰۹۱۹۹۵۷۵۰۳۷ - ۰۹۱۹۹۵۷۵۰۳۷

فهرست

۰	مقدمه
۱۱	فصل اول : سرفقلي
۱۱	مبحث اول : تعریف سرفقلي
۱۵	مبحث دوم : انواع سرفقلي
۱۵	گفتار اول : سرفقلي واقعی
۱۶	گفتار دوم : ویژگی های سرفقلي واقعی
۱۷	گفتار سوم : سرفقلي مجازی
۱۷	مبحث سوم : تفاوت ها و شباهت های سرفقلي با حقوق ديگر
۱۷	گفتار اول : تفاوت حق سرفقلي با حق کسب و پیشه یا تجارت
۲۳	گفتار دوم : شباهت های حق سرفقلي با حق کسب و پیشه یا تجارت
۲۳	گفتار سوم : تفاوت سوقلي با الکت
۲۵	گفتار چهارم : تفاوت سرفقلي با اراده
۲۷	مبحث چهارم : نحوه انتقال سرفقلي
۲۸	گفتار اول : انتقال منافع عین مستأجر
۳۰	گفتار دوم : انتقال سرفقلي معازه به اولاد
۳۰	گفتار سوم : مدارک لازم برای انتقال سرفقلي
۳۱	مبحث پنجم : تخلیه اماكن داراي سرفقلي
۳۲	گفتار اول : حکم تخلیه معازه سرفقلي
۳۲	گفتار دوم : درخواست تخلیه سرفقلي توسط مالک
۳۳	گفتار سوم : مدارک لازم برای صدور دستور تخلیه سرفقلي
۳۳	گفتار چهارم : تعیین مبلغ سرفقلي
۳۳	گفتار پنجم : مراجع صالح جهت تخلیه سرفقلي
۳۵	فصل دوم : حق کسب و پیشه یا تجارت
۳۵	مبحث اول : تعریف حق کسب و پیشه یا تجارت (سرفقلي مجازی)
۳۷	مبحث دوم : تعلق حق کسب و پیشه یا تجارت به اماكن مختلف
۴۸	مبحث سوم : شرایط درخواست تخلیه از سوی مجر

۴۸.....	گفتار اول : موارد مربوط به تخلفات مستاجر
۵۶.....	گفتار دوم : موارد مربوط به احتیاجات شخصی مجر
۶۶.....	مبحث چهارم : انتقال حق سرفقلى به غیر بدون داشتن اين حق
۷۴.....	مبحث پنجم : انتقال ناشی از اirth
۷۶.....	مبحث ششم : نحوه تعیین میزان حق کسب و پیشه یا تجارت
۷۸.....	گفتار اول : عوامل موثر در تعیین ارزش حق کسب و پیشه یا تجارت
۷۹.....	گفتار دوم : تاثیر پرداخت سرفقلى بر میزان حق کسب و پیشه
۷۹.....	گفتار سوم : مهلت پرداخت حق کسب و پیشه یا تجارت
۸۳.....	فصل سوم تعییل اجاره‌بهای
۸۳.....	مبحث اول : تعریف تعییل اجاره‌بهای
۸۵.....	مبحث دوم مبت محاسبه تعییل اجاره‌بهای
۸۷.....	مبحث سوم روح صلاح دعوی تعییل اجاره‌بهای
۸۹.....	مبحث چهارم : هرنا ادادی
۹۰.....	مبحث پنجم : امکان تجدید نظر بواهی از رای تعییل اجاره‌بهای
۹۱.....	آرای وحدت رویه دیوان عالی سور
۹۷.....	نظریات مشورتی اداره حقوقی دادگه‌مری
۱۱۹.....	سرفقلى و حق کسب و پیشه در آرای داد
۲۲۳.....	منابع

مقدمه مولف

تحولات صنعتی و اقتصادی باعث افزایش اموال منقول، اموال غیرمادی و اموال مبتنی بر دانش و حقوق معنوی شده است. تفاوت اموال غیر مادی و حقوق معنوی با دیگر اموال از یک سو و گسترش و اهمیت روز افرون این اموال از سوی دیگر پرسش‌ها و مسائل بی‌شماری را درخصوص نحوه اعمال مقررات اموال مادی و مرسوم در خصوص این دسته از اموال و حقوق از جمله امکان و قابلیت احراه، بیع، رهن، وقف، برقراری حق انتفاع و حتی مقررات مربوط به ویژگی‌های مکتب در خصوص آنها مطرح نموده است.

تفاوت مفهوم سرقفلی با حق کسب و پیشه یا تجارت و انواع مختلف سرقفلی باعث شده است تا دلایل خصوص نظرات مختلفی توسط حقوقدانان و رویه قضایی بیان شود.

حق سرقفلی و حق کسب و پیشه یا تجارت هر دو از حقوق مکتبه^۱ هستند. سرقفلی وجهی است که مالک در این‌ای اجاره و جدای از مال الاجاره از مستاجر می‌گیرد تا محل را به وی اجاره‌داده و اگذار کند. اما حق کسب و پیشه یا تجارت حقی است که در اثر رونق اقتصادی ایجاد شده در محل و در اثر فعالیت مستاجر به وجود می‌آید.

حق کسب و پیشه و تجارت تدریجی الحصول است و به مرور حاصل می‌شود و ممکن است اصلاً نیز چنین حقی به وجود نیاید به عبارت دیگر محتمل الحصول است و بستگی به عمل مستاجر دارد. حال آن که حق

^۱. در معنای عام، حقوق مکتبه به حقوقی گفته می‌شود که قانون‌گذار در قوانین اساسی، عادی و سایر مقررات و برنامه‌های خود برای شهروندان در نظر گرفته است.

سرقلی قطعی الحصول است و به محض پرداخت مبلغ یا مال از جانب مستاجر به موجر به وجود می‌آید.^۱

خرید مغازه با سرقلی تشریفاتی مخصوص به خود را داراست. براساس این قرارداد، مستاجر در ابتدا، مبلغی را به مالک تقدیم می‌کند و بر این اساس، اجاره‌بهای کمی را در طول دوره می‌پردازد. و از سوی دیگر، مالک موظف می‌شود با انقضای زمان اجاره، قرارداد را با همان مستاجر تمدید کند. بهاین ترتیب، مستاجر حق اولویت نسبت به سایر افراد پیدا می‌کند. تا پیش از سال ۱۳۷۶ حق کسب و پیشه و سرقلی یکسان شناخته می‌شد و براساس این قانون، چنانچه مالک به شخص دیگری واگذار شود، با پایان یافتن زمان اجاره مالک جدید حق نظر قرارداد را فسخ کند مگر اینکه مبلغی را به عنوان حق کسب و پیشه به او بدهد؛ اما در قوانین سال ۷۶ به بعد، مالک با پایان یافتن قرارداد می‌تواند، مستاجر را مرخص کرده و حکم تخلیه را بگیرد. قانونگذار در مسائل مربوط به سرقلی (مقدمه ۱۰ تا ۵۶ قانون ۷۶) بعد از ذکر حق مالک در دریافت مبلغی به عنوان سرقلی موافی را نیز با همین عنوان برای مستاجر برشمehrde است. حق سرقلی برخلاف کسب و پیشه به صورت خودکار صورت نمی‌گیرد. بنابراین مستاجر باید هنگام عقد قرارداد با مالک به توافق رسیده و حق را در ابتدا دریافت کند.

در قانون موجر و مستاجر سال ۵۶ و ۷۶ سرقلی و حق کسب و پیشه یا تجارت برای املاک تجاری ذکر شده است بدین‌سان که سرقلی و حق کسب و پیشه در هر کدام از این قوانین، دارای قوانین مختص به خود می‌باشند. با وجود اینکه، تا قبل از سال ۱۳۳۹ مواد صریحی در مورد حق کسب و پیشه و تجارت وجود نداشت. این وضعیت در سال ۱۳۳۹ به صورت قانونی بروز پیدا

^۱. بهرامی، زهرا، حق سرقلی، حق کسب، پیشه و تجارت، انتشارات بینه، ۱۳۹۶، ص ۲۵

کرد و قانون این عرف را به رسمیت شناخت و وضعیت به همین منوال تا سال ۱۳۵۶ ادامه یافت و در این سال، قانون روابط مؤجر و مستاجر جدیدی وضع شد که طبق ماده ۳۲ این قانون، قانون مصوب ۱۳۳۹ صریحاً منسوخ اعلام گردید، اما حق کسب و پیشه و تجارت دوباره در ماده ۱۹ این قانون به رسمیت شناخته شد.

در قانون روابط مؤجر و مستاجر سال ۱۳۵۶ تنها حق کسب یا پیشه یا تجارت بیان شده و از حق سرقفلی ذکری به میان نیامده است. از مجموع مولاد ۱ و ۲ قانون ۱۳۵۶ چنین برداشت می‌شود که کلیه اجاره‌نامه‌های مربوط به واحدهای مکونی و تجاری که قبل از سال ۵۶ منعقد شده‌اند و نیز واحدهای تجاری که از سال ۵۶ منعقد می‌شوند، مشمول مقررات قانون روابط مؤجر و مستاجر سال ۵۶ می‌باشد و روابط استیجاری مربوط به واحدهای مسکونی که بعد از وضعیت اانون سال ۵۶ برقرار می‌شود مشمول مقررات اجاره قانون مدنی می‌شوند. قانون ۱۳۵۶ آمده است در صورت اتمام زمان مورد اجاره، مؤجر ملزم به تمدید عهد اجاره می‌باشد.

در سال ۱۳۶۲ درخصوص اماکنی که برای سکونت به اجاره داده می‌شد مقرراتی در ۱۵ ماده تصویب گردید و به عبارتی دله مشمول قانون روابط مؤجر و مستاجر ۱۳۵۶ را در رابطه با اجاره محل سکونت محدود نمود و محل‌هایی که برای سکونت واگذار می‌شد را تابع مقررات قانون مدنی، این قانون و شرایط مقرر بین طرفین قرار داد ولی همچنان در مورد اماکن کسب یا پیشه یا تجارت قانون روابط مؤجر و مستاجر ۱۳۵۶ باقی ماند.^۱

^۱. مجله حقوقی، متن نامه ۶۷۳۶ مصوب ۱۶ وزارت دادگستری

در تاریخ ۱۳۷۶/۶/۲۵ قانونگذار، قانون جدید روابط مؤجر و مستأجر را تصویب نمود. این قانون دارای دو فصل است. فصل اول تحت عنوان «روابط مؤجر و مستأجر» است و بحث مهم آن تخلیه اماکن اجاره‌ای ظرف یک هفته پس از تقاضای مؤجر یا قائم مقام او توسط اجرای ثبت یا اجرای دادگاه می‌باشد و فصل دوم قانون سال ۱۳۷۶، درباره سرقالی و چگونگی ایجاد و زوال آن است. بنابراین از سال ۵۶ تا ۷۶، هر قرارداد اجاره‌ای راجع به اماکن تجاری بوده مؤجر به صرف انقضای مدت، حق تخلیه ندارد به همین دلیل هم به قراردادهای سال ۵۶ قرارداد تحمیلی می‌گویند؛ اما قراردادهای اجاره سال ۷۶ بعد از طرف مؤجر، با انقضای مدت قابل تخلیه است.

چنانچه اجاره اجر به اماکن تجاری، قبل از سال ۷۶ منعقد شود و بعد از ۷۶ به دلیل انقضای مدت، تمدید شود، اجاره تمدید شده تابع قانون ۵۶ است و لو آنکه در زمان قانون^{۱۴} تمدید شده باشد. اما اگر عقد اجاره‌ای راجع به اماکن تجاری قبل از سال ۷۶ منعقد شود و به هر طریقی از بین برود (فسخ شود یا اقاله شود) و بعد از آنحدا آن عقد، قرارداد اجاره بعد از ۷۶ دوباره منعقد شود، این قرارداد تابع قانون سال ۷۶ خواهد بود.

قانون سال ۷۶ درخصوص تشریفات تنظیم اجاره‌نمای عادی مقرر داشته: «قراردادهای عادی اجاره باید با قید مدت اجاره در دو سخنه تنظیم شود و به امضای مؤجر و مستأجر برسد و به وسیله دو نفر از افراد مورد اعتماد طرفین، به عنوان شهود گواهی شود. بنابراین باید تشریفات (مثالاً گواهی) انجام شده باشد.

در نهایت در این کتاب کوشیده‌ایم در کنار نظریات و آرای متنوع و متعدد در زمینه قوانین مذکور، بصورت مختصر در خصوص موارد شکلی و ماهیتی در این زمینه نیز به بحث و بررسی پرداخته شود.

امید است در این مجال کوتاه کمک شایسته‌ای به هموطنان عزیز ارائه شود. بدیهی است نگارش این کتاب بی‌عیب نبوده و لذا از خوانندگان عزیز تقاضا می‌شود نظرات خود را درخصوص این کتاب با نگارنده در میان گذاشته تا مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد.